

Anderöster talar oss vid liv

Det tar tid att bygga ett hus
men en fjärils vingslag kan fälla det
denna devis säger mycket
en lögn genererar gärna till flera
för att hålla skeppet flytande
men då droppar faller på däck sjunker skutan
jag tror på dig klokuggla
har ditt foto på skärmen, alla
även förvandlingen
blev ledsen då, sa det till vår vän A
kommer ihåg en gång vi smsade
då var du passagerare i bil..

Den flyktiga gårdsgårdsgrinden lämnade oss kvar
bara himlen kan språkets yttersta gräns
Den vilda bäcken passerade sorglös förbi det som var vi
Strandsatta i ett inferno
Bergen förstod talade till de som lämnats kvar
vi log mot varandra
tar du med mig till ditt Eldorado
Efterlämna inte min del i oss
på den strömmande bäcken gav du dig av
kanske vet du nu var gårdsgårdsgrinden finns
förlägg ej minnet av den sköra tid vi delade
Par i kungar
Än finns jag kvar
Du vet var du kan finna mig min vän
i den trogna skuggan av berget
lever jag än
Kommer du ihåg då jag stod där 2016 juni
på bron där bäcken strömmade förbi
med vandringsstaven i min hand
tältduken fladdrade
och i fjärran hördes ekot
ur märkligheten

Tack för du delar med dig det hjälper mig
och andra att förstå
skärvor ur ett block marmortystnaden
visste inte om saknaden visste inte om kudden
så många drömmar svalde hav
när jag inte såg hur kan jag förstå
Smulan vill inte kramas
när jag bara regnar
hellre än säga sanningen
gömmar du dig i kväll över sjö, över klint
den elakartade hostan det smittande skrattet
det assyriska oket
medicinburken, den lilla själens sjukdomar
när den lilla sömnen gömt sig
barndomens Gogol vaknade
ur sin dröm, föll trädet till marken
vännernas sorgsna ansikten vändes bort
i syskonkedjans syn söndrade
den tudelade, två den aldrig återfår
de stora tomma orden ur vetandet
spränger skalet
försjunken i grubbel över livet
natthimlen dalar
vanmakten talar
väntar på morgonen
varma fadersögon vänder sig bort
jag hittade svaren smulorna du lagt ut
hittade och fann
20160610
familjen
psykologisk misshandel o ja läste en del jag blöder än
ber varje dag mörkret får sitt
PS hösten 2016
Stenarna flyger skärvor av liv
97 % magskrik
bortom ögondjup
en hållös fallkänsla
solens vatten
värmen
skrev; skrivna förfalskade referenser; andra

finns dem; förmodat – inte
hon har det genuina
opåverkad när 97 % av alla är höga
de ser det inte själva
det gör så ont dag efter dag
det är därför
hon dricker solen vatten
mäter inte sorg i tår
hål
skrik av hunger törstande sand
sluta söka hon var aldrig där /Lorden 2015-02-13, var varsam yxan
känner mig udda på sned /utanförskap
ett år eller mer gick inte blir någonting
rösten sviker
försök till ombyte och ny livsrytm
i väder vatten någonting
eller ingenting alls
du och dina vänner
sand som rinner ut i sand
blir till ingenting alls
akterseglad av tiden står livet kvar
som något kvävande när andra
redan avlägsnat sig
oron ger drömmar du går i kvav
och jag inte finns där
I skydd av mörkret gick du stigen fram
På väg mot ett ingenting
Du lämnade grinden på glänt
väntar du ännu
i den trogna skuggan av berget
jag överger dig inte
vi är delar
av samma kär
hade jag inte trott förut
så inser jag meningen
med allt.

Gräver i det förgångna
ett djup med fossilt bränsle
gnistorna sprakar tänder det hat
jag den veke som började brinna

ett hölje av glas så skört det kan spricka
Mitt ljus min värme jag leder i mörkret
med kalla minnen
Lågan steg jag gång på
går Pågår
Ljuset svalnar
tar mig längre ner
för att hämta livet

Han går där klädd i päls bland mossornas tuvor. alla löv
ännu gröna. förutom de i höstens färg.
ännu finns björnbär att äta. luften är silversval rufsar
runt i den tjocka pälsen. han reser sig drar med
klorna fåror i barken står sen i djupa funderingar och minns
de sju svåra åren. då han var valp
han föddes då han var elva. mindes det svåra. när maskerna föll
rösterna från kudden rev stora hål i bröstet
vem sa sorg är tragisk. valpen hade aldrig förstått. Barndomens
Gogol då föddes glädjetårarna. läste det onämnbara
sexuella övergrepp
idag vandrar han i skogen bland sina
älskade berg, drömmer om friden
känner solens vatten rinner över färg.
om kvällen flammar midnattssolen i böljande vågor

liksom i en vinterdröm
genom dis och mörker träder du fram
väver lyckliga minnen
trär alla på ett band

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren morgonstjärna med Poeter.se id #102214 innehar upphovsrätten